

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ – ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2016

ΛΥΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΜΠΟΥΝΤΟΥΚΑ ΜΑΙΡΗ - ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ

A1.

Αφού εκδιώχθηκε από τους δολοφόνους του Καλιγούλα (ή: όταν οι δολοφόνοι του Καλιγούλα τον εκδίωξαν), αποσύρθηκε στη θερινή κατοικία του, της οποίας το όνομα είναι Ερμαίο. Λίγο αργότερα, τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε προς το πιο κοντινό λιακωτό και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρέμονταν στην πόρτα.

Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στο Βουλευτήριο ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και δείχνοντάς το στους Συγκλητικούς είπε : «Σας ρωτώ πότε νομίζετε ότι κόπηκε αυτό το σύκο από το δέντρο». Όταν όλοι είπαν/απάντησαν ότι ήταν φρέσκο, είπε : «Κι όμως, μάθετε ότι κόπηκε στην Καρχηδόνα πριν τρεις μέρες».

Όταν ο Καίσαρας άκουσε το χαιρετισμό, είπε : «Στο σπίτι ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε ήρθαν στο νου του κορακιού τα λόγια του κυρίου του : «Κρίμα στον κόπο μου». Σ' αυτά τα λόγια ο Αύγουστος γέλασε και αγόρασε το πουλί τόσο, όσο δεν είχε αγοράσει κανένα άλλο μέχρι τότε.

B1α. insidiatore

qua

caedium

mihi

quoddam

praecocia

patrum

haec

tui

nullius

B1β. propiorem

prope - propius - proxime

satius

B2α.

excludunt

recedamus

exterruisti

proreptum

abderetis

adferre/afferre

ostenturusque/ostensurusque

decerpi

dic

veniendo

B2β. Ενεστώτας:	perdas
Παρατατικός:	perderes
Μέλλοντας:	perditurus sis
Παρακείμενος:	perdideris
Υπερσυντέλικος:	perdidisses

Γ1α.

Caligulae: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική αντικειμενική στο *insidiatoribus*

cui: δοτική προσωπική κτητική στο *est* (υπαρκτικό)

se: αντικείμενο στο *abdedit* (άμεση ή ευθεία αυτοπάθεια)

die: επιρρηματικός προσδιορισμός, αφαιρετική του χρόνου (χρονική στιγμή) στο *attulit*

decerptam esse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο *putetis* (ετεροπροσωπία)

ex arbore: επιρρηματικός προσδιορισμός, εμπρόθετος προσδιορισμός της απομάκρυνσης στο *decerptam esse*

recentem: κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο του *esse* “*ficum*” από τον συνδετικό ρηματικό τύπο *esse*

salutationum: ονοματικός ετερόπτωτος προσδιορισμός, γενική διαιρετική στο *satis*

corvo: δοτική προσωπική στην απρόσωπη έκφραση *venit in mentem*

quanti: γενική της αξίας στο *emerat*

Γ1β. *Ficus praecox a Catone quodam die in curiam allata est.*

Γ1γ. *in curiam*

στάση σε τόπο: *in curia*

απομάκρυνση από τόπο: *ex curia / a curia / de curia*

domi

κίνηση σε τόπο: domum

απομάκρυνση από τόπο: domo

Γ1δ. – Ad haec verba Augustus risit? (χωρίς μόριο εισαγωγής, για να δοθεί έμφαση)

– Num ad haec verba Augustus risit? (περιμένουμε αρνητική απάντηση, ρητορική ερώτηση)

- Nonne ad haec verba Augustus risit? (περιμένουμε καταφατική απάντηση, ρητορική ερώτηση)

- Risitne Augustus ad haec verba? (δεν ξέρουμε τι απάντηση περιμένουμε, πραγματική ερώτηση)

Γ2α. – vela praetenta: vela, quae praetenta erant.

- ficum praecocem: ficum, quae praecox erat.

Γ2β.

1^ο κείμενο:

“cui nomen est Hermaeum”: δευτερεύουσα επιθετική αναφορική πρόταση, προσδιοριστική στο diaetam.

2^ο κείμενο:

“quando hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore”: δευτερεύουσα ουσιαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση, μερικής αγνοίας. Λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα interrogo.

“Cum omnes recentem esse dixissent”: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα inquit.

3^ο κείμενο:

“*quanti nullam adhuc emerat*”: δευτερεύουσα επιρρηματική απλή παραβολική πρόταση (που δηλώνει ποσό). Λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης με α' όρο σύγκρισης την κύρια πρόταση “*emitque avem tanti*”.

Γ2γ. exclusus: *Postquam (Claudius) exclusus est* (χρονική πρόταση).

Εκφέρεται με οριστική, γιατί η πράξη μάς ενδιαφέρει από καθαρά χρονική άποψη. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με οριστική παρακειμένου, διότι δηλώνει το προτερόχρονο σε σχέση με την κύρια πρόταση.

exterritus: *Cum (Claudius) exterritus esset*.

audita: επιρρηματική χρονική μετοχή, νόθη αφαιρετική απόλυτη.

Δηλώνει το προτερόχρονο, διότι βρίσκεται σε παρακείμενο.

Ισοδυναμεί με τη δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση : “*Cum Caesar salutationem audivisset*”.